

- ennen opetusta

Essi: Ootko sä Elmeri koskaan löytänyt aarretta?

Elmeri: En oo, mutta toivoisin kyllä löytäväni. Se olis mahtavaa! Oletkos itse löytänyt aarteen?

Essi: En, mutta olen paljon unelmoinut siitä. Tahtoisin löytää sellaisen kulta-aarteen; paljon rahaa ja koruja ja kaikkea kallisarvoista. Sitten olisin todella onnellinen.

Elmeri: Mitä sinä tekisit sillä kaikella, jos löytäisit?

Essi: Nauttisin tietenkin kaikesta, mitä itselleni sain.

Elmeri: Ja toiset olisivat vieressä vihreänä kateudesta, vai?

Essi: Voihan se olla niinkin, mutta minkäs minä sille voin. Mä olisin onnellinen.

Elmeri: Etkö sä oikeesti olisi valmis jakamaan siitä muille?

Essi: Jos minä kerrankin löytäisin jotain hienoa itselleni, niin miksi minä siitä muille antaisin?

Elmeri: Eikös jaettu ilo ole kaksinkertainen ilo?

Essi: No, niinhän sitä sanotaan, mutta kauhean vaikeaa se olisi.

Elmeri: Entäs jos löytäisit sellaisen aarteen, mikä olisi aivan loputon. Vaikka kuinka antaisit siitä toisille, itseltä ei vähenisi ollenkaan.

Essi: Mistä sellaisen aarteen voi löytää? Eikä sellaista ole olemassakaan.

Elmeri: Hmm. pitäiskö meidän rueta yhdessä aarteenetsijöiksi? Muuten sitä ei ainakaan löydy.

Essi: Joo, se olisi jännää. Mistä aloitetaan?

Elmeri: Mä luulen, että aloitetaan siitä, että kuunnellaan eka raamattuopetus.

Essi: Okei, mut sitä lähdetään tositoimiin, oikein kunnon seikkailuun lähimetsiin, rannoille ja vaikka minne.

Elmeri: Jeps, tehdään niin!

- välispiikki

Essi: Madugu vaikuttaa ihan siltä, kun se olisi löytänyt suuren aarteen, oikein kunnan kultalöydön.

Elmeri: Todellakin! Niin onnelliselta se kuulostaa.

Essi: Mutta voiko Jeesus olla noin mahtava aarre? Ja mitenkähän Jeesus-aarteen löytäminen vaikuttaa Madugun elämään?

Elmeri: No, hei kuunnellaan korva tarkkana, miten kertomus etenee...

- opetuksen jälkeen

Essi: Elmeri, ei meidän tarviikaan lähteä edemmäs aarteensintään nyt.

Elmeri: Joo, hienoin ja loputon aarre löytyi lähempää kuin arvattiinkaan.

Essi: Ja se oli ihan erilainen kuin mä kuvittelin ja paljon suurempi ja arvokkaampi kuin mikään hopea tai kulta.

Elmeri: Niin, Jeesuksen tuntemista ei voi ees verrata muihin aarteisiin. Se, että saan synnit anteeksi ja pääsen taivaaseen, on ihan ykkösjuttu.

Essi: Ei se osannut Madugukaan arvata, mitä se saa, kun lähti jalkansa kanssa sinne lähetysasemalle.

Elmeri: Se varmasti odotti saavansa terveen jalan, mutta sai paljon enemmän. Koko hänen elämänsä muuttui.

Essi: Ja Madugun veljienkin elämä muuttui, kun Madugu kertoi heillekin Jeesuksesta.

Elmeri: Mut ajattele, miten vaikeaa sen oli jakaa se sanaton kirja veljilleen!

Essi: Niin se on kyllä minunkin kohdalla. Mä iloitsen siitä, että Jeesus rakastaa mua, mutta kuinka vaikeaa mun kertoa sitä ilosanomaa toisille ja antaa omastani, että muutkin saisi kokea Jeesuksen rakkautta.

Elmeri: Mut Essi, nyt kun meidän ei tarvitse lähteä kauemmaksi aarretta etsimään, voisitko sinä tulla meille niin, että askarrellaan porukalla se sanaton kirja ja opetellaan sen kautta kertomaan Jeesuksesta?

Essi: Joo, loisto idea! Mä tuun. Se on kyllä yks hyvä tapa oppia jakamaan maailman parasta ja suurinta, aivan loputonta, aarretta muillekin!

Elmeri: Ja kun Jeesus-aarteen ottaa elämänsä vastaan, saa osakseen myös todellisen ilon ja onnen.

Essi: Sitä me kaikki kaivataan, joten ei kun vaan viemään Jeesus-aarretta kaikkialle.

Elmeri: Pyydetään Jeesusta antamaan meille siihen into ja voima ja kaikki mitä me tarvitaan. Ilman Jeesusta me ei siitä tehtävästä selvitä!

Essi: Just niin! Mut aattele nyt vielä, miten hienoa on omistaa maailman mahtavin aarre, josta voin jakaa loputtomasti muillekin!

Elmeri: Voi, kun sen aina muistaisin ja ymmärtäisin, niin olisin onnellinen kuin Madugu ja sen veljet! Kiitos Jeesukselle siitä aarteesta!